

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
Stalna služba u Daruvaru
Daruvar, Stjepana Radića 27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru, Stalna služba u Daruvaru po sucu Branislavu Hunjaku u parničnom predmetu tužiteljice Keser Ruže iz Pakraca, Matice Hrvatske 6, OIB: 22917818919, zastupane po Zajedničkom odvjetničkom uredu Bojan Doneski, Perica Medaković, Antonio Mihoci i Kristina Burcar Štargl iz Garešnice, a protiv tuženika Zagrebačke banke d.d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473, zastupanog po Odvjetničkom društvu Porobija & Porobija, Zagreb, povodom tužbe radi isplate, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave 15. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika stranaka, te donošenjem presude na ročištu za objavu od dana 07. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. S dijelom tužbenog zahtjeva koji glasi:

"Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d. Zagreb, Trg bana J. Jelačića 10, OIB: 92963223473, da tužitelju RUŽI KESER iz Ciglenice 128, OIB: 22917818919 na ime razlike redovnih kamata isplati iznos od 4.491,38 EUR zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama koje se obračunavaju na:

- iznos od 59,76 EUR od 18. prosinca 2007. godine do isplate;
- iznos od 177,79 EUR od 16. travnja 2008. godine do isplate;
- iznos od 58,99 EUR od 15. svibnja 2008. godine do isplate;
- iznos od 58,93 EUR od 17. lipnja 2008. godine do isplate,
- iznos od 58,87 EUR od 15. srpnja 2008. godine do isplate,
- iznos od 58,81 EUR od 14. kolovoza 2008. godine do isplate,
- iznos od 176,04 EUR od 6. studenog 2008. godine do isplate,
- iznos od 58,55 EUR od 16. prosinca 2008. godine do isplate,
- iznos od 58,48 EUR od 24. siječnja 2009. godine do isplate,
- iznos od 116,77 EUR od 21. ožujka 2009. godine do isplate,
- iznos od 58,28 EUR od 2. travnja 2009. godine do isplate,
- iznos od 58,20 EUR od 16. svibnja 2009. godine do isplate,
- iznos od 2,61 EUR od 11. lipnja 2009. godine do isplate,
- iznos od 55,52 EUR od 24. lipnja 2009. godine do isplate,
- iznos od 58,06 EUR od 11. srpnja 2009. godine do isplate,
- iznos od 306,44 EUR od 24. studenog 2009. godine do isplate,
- iznos od 76,37 EUR od 2. prosinca 2009. godine do isplate,
- iznos od 21,72 EUR od 2. siječnja 2010. godine do isplate,
- iznos od 54,56 EUR od 16. siječnja 2010. godine do isplate,

- iznos od 76,18 EUR od 12. veljače 2010. godine do isplate,
- iznos od 260,59 EUR od 17. srpnja 2010. godine do isplate,
- iznos od 194,35 EUR od 17. kolovoza 2010. godine do isplate,
- iznos od 75,45 EUR od 16. rujna 2010. godine do isplate,
- iznos od 75,34 EUR od 16. listopada 2010. godine do isplate,
- iznos od 75,22 EUR od 16. studenog 2010. godine do isplate,
- iznos od 75,11 EUR od 16. prosinca 2010. godine do isplate,
- iznos od 74,99 EUR od 15. siječnja 2011. godine do isplate,
- iznos od 74,88 EUR od 17. veljače 2011. godine do isplate,
- iznos od 500,96 EUR od 15. studenog 2011. godine do isplate,
- iznos od 197,21 EUR od 16. prosinca 2011. godine do isplate,
- iznos od 64,75 EUR od 14. siječnja 2012. godine do isplate,
- iznos od 64,63 EUR od 16. veljače 2012. godine do isplate,
- iznos od 64,50 EUR od 16. ožujka 2012. godine do isplate,
- iznos od 64,37 EUR od 14. travnja 2012. godine do isplate,
- iznos od 64,25 EUR od 16. svibnja 2012. godine do isplate,
- iznos od 64,11 EUR od 15. lipnja 2012. godine do isplate,
- iznos od 63,98 EUR od 14. srpnja 2012. godine do isplate,
- iznos od 63,84 EUR od 11. kolovoza 2012. godine do isplate,
- iznos od 63,70 EUR od 8. rujna 2012. godine do isplate,
- iznos od 63,56 EUR od 11. listopada 2012. godine do isplate,
- iznos od 63,43 EUR od 11. studenog 2012. godine do isplate,
- iznos od 63,29 EUR od 11. prosinca 2012. godine do isplate,
- iznos od 36,59 EUR od 11. siječnja 2013. godine do isplate,
- iznos od 36,49 EUR od 11. veljače 2013. godine do isplate,
- iznos od 36,40 EUR od 11. ožujka 2013. godine do isplate,
- iznos od 36,30 EUR od 11. travnja 2013. godine do isplate,
- iznos od 36,20 EUR od 11. svibnja 2013. godine do isplate,
- iznos od 36,10 EUR od 11. lipnja 2013. godine do isplate,
- iznos od 36,00 EUR od 11. srpnja 2013. godine do isplate,
- iznos od 35,90 EUR od 11. kolovoza 2013. godine do isplate,
- iznos od 35,80 EUR od 11. rujna 2013. godine do isplate,
- iznos od 35,70 EUR od 11. listopada 2013. godine do isplate,
- iznos od 35,59 EUR od 12. studenog 2013. godine do isplate,
- iznos od 35,49 EUR od 11. prosinca 2013. godine do isplate,
- iznos od 35,38 EUR od 11. siječnja 2014. godine do isplate,

po stopi od 15% godišnje počam od 18. prosinca 2007. godine do 31. prosinca 2007. godine, po stopi od 14% godišnje počam od 1. siječnja 2008. godine do 30. lipnja 2011. godine, po stopi od 12% godišnje počam od 1. srpnja 2011. godine do 31. srpnja 2015. godine, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od jedne godine nefinancijskim trgovačkim društvima izračunata za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena počam od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine, a od 1. siječnja 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.",

"Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d. Zagreb, Trg bana J. Jelačića 10, OIB: 92963223473, da tužitelju RUŽI KESER iz Ciglenice 128, OIB: 22917818919

na ime tečajne razlike isplati iznos od 8.426,83 EUR zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama koje se obračunavaju na:

- iznos od 1,12 EUR od 16. travnja 2008. godine do isplate;
- iznos od 157,30 EUR od 6. studenog 2008. godine do isplate,
- iznos od 0,22 EUR od 16. prosinca 2008. godine do isplate,
- iznos od 27,12 EUR od 24. siječnja 2009. godine do isplate,
- iznos od 41,47 EUR od 21. ožujka 2009. godine do isplate,
- iznos od 27,90 EUR od 2. travnja 2009. godine do isplate,
- iznos od 0,74 EUR od 2. svibnja 2009. godine do isplate,
- iznos od 23,22 EUR od 16. svibnja 2009. godine do isplate,
- iznos od 0,15 EUR od 11. lipnja 2009. godine do isplate,
- iznos od 18,86 EUR od 24. lipnja 2009. godine do isplate,
- iznos od 21,71 EUR od 11. srpnja 2009. godine do isplate,
- iznos od 86,48 EUR od 24. studenog 2009. godine do isplate,
- iznos od 23,00 EUR od 2. prosinca 2009. godine do isplate,
- iznos od 1,66 EUR od 2. siječnja 2010. godine do isplate,
- iznos od 26,94 EUR od 16. siječnja 2010. godine do isplate,
- iznos od 1,76 EUR od 2. veljače 2010. godine do isplate,
- iznos od 27,87 EUR od 12. veljače 2010. godine do isplate,
- iznos od 45,86 EUR od 17. srpnja 2010. godine do isplate,
- iznos od 47,87 EUR od 17. kolovoza 2010. godine do isplate,
- iznos od 63,72 EUR od 16. rujna 2010. godine do isplate,
- iznos od 85,70 EUR od 16. listopada 2010. godine do isplate,
- iznos od 88,34 EUR od 16. studenog 2010. godine do isplate,
- iznos od 106,24 EUR od 16. prosinca 2010. godine do isplate,
- iznos od 112,03 EUR od 15. siječnja 2011. godine do isplate,
- iznos od 84,99 EUR od 17. veljače 2011. godine do isplate,
- iznos od 162,66 EUR od 15. studenog 2011. godine do isplate,
- iznos od 157,49 EUR od 16. prosinca 2011. godine do isplate,
- iznos od 176,22 EUR od 14. siječnja 2012. godine do isplate,
- iznos od 180,08 EUR od 16. veljače 2012. godine do isplate,
- iznos od 168,96 EUR od 16. ožujka 2012. godine do isplate,
- iznos od 175,69 EUR od 14. travnja 2012. godine do isplate,
- iznos od 165,59 EUR od 16. svibnja 2012. godine do isplate,
- iznos od 181,31 EUR od 15. lipnja 2012. godine do isplate,
- iznos od 111,43 EUR od 14. srpnja 2012. godine do isplate,
- iznos od 1.325,64 EUR od 25. srpnja 2012. godine do isplate,
- iznos od 84,05 EUR od 11. kolovoza 2012. godine do isplate,
- iznos od 128,23 EUR od 8. rujna 2012. godine do isplate,
- iznos od 173,14 EUR od 11. listopada 2012. godine do isplate,
- iznos od 132,73 EUR od 11. studenog 2012. godine do isplate,
- iznos od 130,91 EUR od 11. prosinca 2012. godine do isplate,
- iznos od 127,53 EUR od 11. siječnja 2013. godine do isplate,
- iznos od 120,25 EUR od 11. veljače 2013. godine do isplate,
- iznos od 0,53 EUR od 11. ožujka 2013. godine do isplate,
- iznos od 117,64 EUR od 12. ožujka 2013. godine do isplate,
- iznos od 125,68 EUR od 11. travnja 2013. godine do isplate,
- iznos od 119,64 EUR od 11. svibnja 2013. godine do isplate,
- iznos od 116,66 EUR od 11. lipnja 2013. godine do isplate,
- iznos od 109,13 EUR od 11. srpnja 2013. godine do isplate,

- iznos od 114,41 EUR od 11. kolovoza 2013. godine do isplate,
- iznos od 117,84 EUR od 11. rujna 2013. godine do isplate,
- iznos od 122,28 EUR od 11. listopada 2013. godine do isplate,
- iznos od 122,67 EUR od 12. studenog 2013. godine do isplate,
- iznos od 125,31 EUR od 11. prosinca 2013. godine do isplate,
- iznos od 120,26 EUR od 11. siječnja 2014. godine do isplate,
- iznos od 109,39 EUR od 11. veljače 2014. godine do isplate,
- iznos od 111,11 EUR od 11. ožujka 2014. godine do isplate,
- iznos od 109,81 EUR od 11. travnja 2014. godine do isplate,
- iznos od 107,43 EUR od 11. svibnja 2014. godine do isplate,
- iznos od 106,96 EUR od 11. lipnja 2014. godine do isplate,
- iznos od 108,87 EUR od 11. srpnja 2014. godine do isplate,
- iznos od 1,63 EUR od 11. kolovoza 2014. godine do isplate,
- iznos od 110,77 EUR od 12. kolovoza 2014. godine do isplate,
- iznos od 113,68 EUR od 11. rujna 2014. godine do isplate,
- iznos od 112,67 EUR od 11. listopada 2014. godine do isplate,
- iznos od 116,57 EUR od 11. studenog 2014. godine do isplate,
- iznos od 117,61 EUR od 11. prosinca 2014. godine do isplate,
- iznos od 118,02 EUR od 11. siječnja 2015. godine do isplate,
- iznos od 118,26 EUR od 11. veljače 2015. godine do isplate,
- iznos od 95,86 EUR od 4. travnja 2015. godine do isplate,
- iznos od 108,78 EUR od 11. travnja 2015. godine do isplate,
- iznos od 31,88 EUR od 16. travnja 2015. godine do isplate,
- iznos od 118,26 EUR od 12. svibnja 2015. godine do isplate,
- iznos od 118,26 EUR od 11. lipnja 2015. godine do isplate,
- iznos od 118,26 EUR od 11. srpnja 2015. godine do isplate,
- iznos od 118,26 EUR od 11. kolovoza 2015. godine do isplate,
- iznos od 118,26 EUR od 11. rujna 2015. godine do isplate,

po stopi od 14% godišnje počam od 16. travnja 2008. godine do 30. lipnja 2011. godine, po stopi od 12% godišnje počam od 1. srpnja 2011. godine do 31. srpnja 2015. godine, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od jedne godine nefinancijskim trgovačkim društvima izračunata za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena počam od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine, a od 1. siječnja 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.",
 tužitelj se odbija kao neosnovanim.

II. Svaka strana snosi svoje troškove.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je s tuženikom dana 20. prosinca 2006. zaključio Ugovor o kreditu broj 3208111541 / kreditna partija broj: 7103449386, za iznos kredita od 80.000,00 CHF. Ovo sve uz nepoštene i nišetne ugovorne odredbe o otplati kredita prema promjenjivoj kamatnoj stopi i prema tečaju CHF (švicarskog franka) na dan otplate kredita (valutnoj klauzuli). Navodi da je dana 03. veljače 2016. s tuženikom sklopio Dodatak Ugovora o kreditu, ali i po tom Ugovoru je zbog nišetnih odredbi iz

Osnovnog ugovora preplatio određeni iznos kredita i to na ime više plaćenih kamata, iznos od 4.491,38 EUR i tečajnih razlika iznos od 8.426,83 EUR.

Stoga tužitelj predlaže da sud donese presudu kako je to citirano u točki I. izreke presude i obveže tuženika na naknadu tužitelju parničnog troška sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

2. Dajući odgovor na tužbu, tuženik je između ostalog naveo da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja kao neosnovanom. Navodi da su tužitelj i tuženik dana 03. veljače 2016. sklopili Dodatak Ugovora o kreditu kojim je izvršena konverzija Osnovnog ugovora o kreditu iz CHF u EUR sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15), pa stoga tužitelj više nema valjanu pravnu osnovu utvrđivati ništetnim ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, te posljedično tome i potraživati bilo kakva obeštećenja s te osnove.

Dajući odgovor na tužbu, tuženik je i istaknuo prigovor zastare potraživanja tražbine tužitelja, prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja, kao i prigovor da tužitelj nije potrošač, odnosno da se ne radi o potrošačkom kreditu.

Stoga tuženik predlaže da sud odbije tužitelja s tužbenim zahtjevom kao neosnovanim, te obveže tužitelja na naknadu tuženiku parničnog troška.

3. U tijeku postupka, sud je izveo slijedeće dokaze:

Uvid u Ugovor o namjenskom kreditu od 20. prosinca 2006. (list 6), Dodatak Ugovora o kreditu od 03. veljače 2016. (list 13), izračun konverzije kredita (list 18), Otplatne planove kredita (list 24 i 30), podatke o promjeni kamate stope po kreditu (list 37), Informativni sažetak izračuna konverzije (list 61), Pregled otvorenih stavki po kreditu (list 63), Prijedlog izmjene Ugovora o kreditu (list 65), zk. izvadak broj 58 k.o. Ciglenica (list 89), saslušana je tužiteljica kao stranka, provedeno je financijsko knjigovodstveno vještačenje po vještaku Sanji Radoš, dipl. oec., te je izvršen uvid u nalaz i mišljenje istog vještaka (list 148, 211, 223, 253, 255, 369, 390 i 406).

4. Izvođenjem dokaza, te analizom istih, sud je utvrdio slijedeće činjenično stanje:

Naime, između stranaka nije sporno da su dana 20. prosinca 2006. sklopili Ugovor o kreditu za novčani iznos od 80.000,00 CHF i to uz uvjete, a kako to tužitelj navodi u tužbi.

Nesporno je da su stranke dana 03. veljače 2016. sklopili Dodatak Ugovora o kreditu kojim je izvršena konverzija Osnovnog ugovora o kreditu iz CHF u EUR sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju.

Sporno je da li su ugovorne odredbe vezane za promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu ništetne i da li je uslijed takvih odredbi tuženik neosnovano stekao korist u vidu više otplaćenog kredita od strane tužitelja, te da li je u obvezi vratiti tužitelju neosnovanu stečenu korist.

Sporno je da li je nastupila zastara potraživanja tužitelja, postojanje aktivne legitimacije tužitelja, da li je tužitelj potrošač, odnosno da li se radi o potrošačkom kreditu.

5. Kako je tuženik osporavao visinu tužbenog zahtjeva postavljenog u tužbi, sud je po prijedlogu tužitelja u tijeku postupka proveo vještačenje po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke Radoš Sanji.

Istim vještačkim nalazom je utvrđeno da je tužitelj uslijed primjene promjenjive kamatne stope i uslijed ugovorene valutne klauzule u CHF, a u odnosu na početnu ugovorenu kamatnu stopu i početni tečaj otplatio na ime kredita ukupno više na ime plaćenih kamata 4.491,38 EUR i tečajnih razlika 8.426,83 EUR.

6. Pravomoćnom odlukom Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. u odnosu na tuženika, kao jednog od više utuženih banaka, utvrđeno je da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, odnosno korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa, koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, te da je ugovorena isto tako valutna klauzula uz koju je vezana glavnica CHF (švicarski franak), a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja, tuženik kao trgovac i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tuženik postupio suprotno odredbama Zakona o zaštiti potrošača, te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

Temeljem iskaza tužiteljice saslušane kao stranke utvrđeno je da tužiteljica i tuženik nisu pregovarali u pogledu ugovornih odredbi kredita, te da nisu pregovarali i razgovarali o posljedicama pojedinih ugovornih odredbi (promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula), a što znači da se radilo o unaprijed formuliranom ugovoru o kreditu od strane tuženika.

Sukladno odredbi čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra se nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a sukladno odredbi čl. 81. st. 2. Zakona o zaštiti potrošača, smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovaca, te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njen sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovaca.

Sukladno odredbi čl. 269. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, činidba kao objekt ugovorne obveze mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno odrediva. Prema odredbi čl. 272. Zakona o obveznim odnosima, činidba je odrediva ako ugovor sadrži podatke pomoću kojih se može odrediti, ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi, dok je čl. 270. st. 1. ZOO propisano da kada je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan.

Iz navedenih dokaza, a uzimajući u obzir citirane zakonske odredbe, proizlazi da su sporne odredbe predmetnog ugovora o kreditu u dijelu kojim je ugovorena promjenjivost ugovorne kamatne stope sukladno odluci tuženika, a uslijed kojih je došlo do povećanja kamatne stope, ništetne.

Prema odredbi čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja 1993., ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nedopuštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlim iz ugovora.

Prema odredbi čl. 5. iste Direktive, u slučaju ugovora u kojem se potrošaču, sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo.

Sukladno odredbi čl. 323. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili se narav onoga što je ispunjeno protiv vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Nadalje, sukladno odredbi čl. 323. st. 2. ZOO, ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora, odgovoran je svom suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao ili prema okolnostima nije morao znati za postojanje uzroka ništetnosti. U konkretnom slučaju, tuženik je na temelju ništetnih ugovornih odredbi ostvario korist u vidu naplate veće naknade za kredit, odnosno veće kamate nego što bi ostvario da je ostala na snazi kamatna stopa koja je bila na snazi u trenutku sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu. Stoga bi tuženik bio u obvezi platiti tužitelju razliku u vidu više plaćenog iznosa kamate kredita zbog ništetne ugovorne odredbe, a u smislu odredbe čl. 1111. st. 1. Zakona o obveznim odnosima.

7. Temeljem odredbe čl. 502.c Zakona o parničnom postupku, sud je vezan za utvrđenje unaprijed navedenim odlukama Trgovačkog suda u Zagrebu i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, a s obzirom da se tužitelj pozvao na ta pravna utvrđenja. Nadalje, Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj Odluci Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015. u bitnom je izrazio stajalište da ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi nisu niti određene, a niti odredive, te da se radi o ugovornim odredbama čiji sadržaj prosječnom potrošaču nije bio niti je mogao biti razumljiv, te da je unošenje takvih odredbi u ugovore o kreditima suprotno načelima obveznog prava, te je potrošač kao korisnik kredita doveden u neravnopravan položaj u odnosu na banku.

8. Sud je isto tako na stanovištu da je tuženik Ugovorom o kreditu, kojeg je zaključio s tužiteljem povrijedio interes i prava potrošača, korisnika kredita (tužitelja), jer se u Ugovoru koristio ništetnom i nepoštenom ugovornom odredbom, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja Ugovora nije u cijelosti informirao potrošača o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, čime je tuženik postupio suprotno odredbama čl. 81., 82. i 90. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03).

Naime, tužitelj kao građanin s prosječnim obrazovanjem i razumijevanjem bankarskog poslovanja, nije mogao predvidjeti da će rata, koja mu je predočena prije sklapanja Ugovora, porasti više od ugovorenog i to u nekoliko navrata.

S druge strane, tuženik kao bankar je trebao upozoriti tužitelja i na okolnosti, ako ih je znao ili ih je trebao znati.

9. Kako je utvrđeno da je tuženik temeljem tih nepoštenih odredbi stekao određenu nepripadnu korist, a za to nema pravne osnove, bio bi je dužan vratiti tužitelju, a ako to nije moguće naknaditi vrijednost postignute koristi (čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima).

Međutim, dana 30. rujna 2015. stupio je na snagu Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15) sve s ciljem uklanjanja negativnih posljedica iz Ugovora o kreditu, a vezano za ugovorenu promjenjivu

kamatnu stopu i valutnu klauzulu. Odnosno, istim odredbama spomenutog Zakona je omogućeno potrošačima kao korisnicima kredita u CHF izjednačavanje s potrošačima kao korisnicima kredita u EUR, a postupak konverzije kredita je propisan čl. 19.c. istog Zakona.

Upravo vještačkim nalazom vještaka Radoš Sanje je utvrđeno da je konverzije spornog kredita zaključenog između stranaka izvršena u skladu sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju, tj. na način da je početni sporni kredit denominiran u EUR i cjelovita otplata kredita u CHF izjednačena s položajem u kojem bi bio tužitelj da je koristio kredit u eurima iste vrste i trajanja, a sve kako to propisuje čl. 19.c. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju.

Stoga utvrđenje preplate kredita zbog primjene promjenjive kamatne stope i uslijed ugovorene valutne klauzule (promjenjivog tečaja) za CHF, a u odnosu na početnu ugovorenu kamatnu stopu i početni tečaj ne predstavlja metodologiju za izračun konverzije kredita u smislu čl. 19. c. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju.

To znači da je tuženik proveo konverziju spornog kredita sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju, te na taj način prilikom konverzije uračunate su sve preplate kredita zbog ništetnih odredbi iz Ugovora o kreditu.

10. Dakle, kako je ovako izvedenim dokazima utvrđeno da je tužitelj konverzijom kredita riješio pitanje preplaćenog iznosa kredita zbog promjenjive kamatne stope i valutne klauzule u CHF, sud je stoga na stanovištu da tužitelj nema više pravo, tj. pravnu osnovu na povrat više plaćenog iznosa kredita zbog više plaćenih kamata i zbog promjene tečaja CHF (valutne klauzule), pa je stoga i odbio tužitelja s tim dijelom tužbenog zahtjeva kao neosnovanim, a kako je to naznačeno u točki I. izreke presude.

11. Kako je sud odbio tužitelja s tužbenim zahtjevom naznačenim u točki I. izreke presude, nije bilo svrsishodno raspravljati ostale prigovore tuženika kao što su prigovor zastare, prigovor nedostatka aktivne legitimacije, te prigovor da tužitelj nije potrošač, odnosno da se ne radi o potrošačkom kreditu.

12. Kako su obje stranke djelomično uspjele u parnici i u približno jednakim dijelovima, tužitelj u pogledu točke I. tužbenog zahtjeva iz presude P-522/2022-55, a tuženik u pogledu točke I. tužbenog zahtjeva iz ove presude, temeljem čl. 154. st. 4. Zakona o parničnom postupku odlučeno je da svaka strana snosi svoje troškove, a kako je to naznačeno u točki II. izreke ove presude.

13. Ostale izvedene dokaze, te navode stranaka, sud je ocijenio neodlučnim za donošenje ovakve odluke.

U Daruvaru 07. listopad 2026.

S U D A C :

Branislav Hunjak

Dokument je elektronički potpisan:

BRANISLAV HUNJAK

Vrijeme potpisivanja:

07-10-2026

12:04:14

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI SUD U BJELOVARU

2.5.4.97=#130D48523537333632363138303339

L=BJELOVAR

S=HUNJAK

G=BRANISLAV

CN=BRANISLAV HUNJAK

P O U K A : Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta za objavu i uručenje presude, osim za stranku koja o tom ročištu nije bila uredno obaviještena i za koju rok teče od uručjenja presude primjenom pravila o dostavi pismena. Žalba se podnosi putem ovog suda nadležnom Županijskom sudu.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. Zajednički odvjetnički ured Bojan Doneski, Perica Medaković, Antonio Mihoci i Kristina Burcar Štargl, Garešnica
2. Odvjetničko društvo Porobija & Porobija, Zagreb

Broj zapisa: **9-3088e-45ebf**

Kontrolni broj: **0a67e-095d7-f2e17**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANISLAV HUNJAK, L=BJELOVAR, O=OPĆINSKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.